

на галацкия и браилския депутата прѣдъ общото събрание, като е казалъ: „младъ е, неопитенъ е, но този момъкъ е гений; на такива хора се прощава и отъ обществото и отъ история“. Той го е защищавалъ, но не е рискувалъ да го повика, защото е пазилъ да не разсърди двамата депутати, които прѣдставявали най-голъмитѣ и най-богатитѣ комитети въ Влашко. Горното съобщихме съ цѣль да хвърлиме една малка свѣтлина върху въпроса: гдѣ е билъ Ботевъ, и какво е вършилъ въ момента, когато се организираха за първъ пѣтъ революционнитѣ комитети въ България....

На 1873 година, мѣсець януари, когато Левски съ наранена глава пѣшкеше въ Софийския затворъ, прѣпълненъ отъ „комити“. изловени по поводъ *Араба-Конашкото сбѣтие* (чети втора книга Миналото), и когато *Атанасъ Узуневъ* застъпни мѣстото на Левски и даваше распоряждане за да се приготвятъ засади, съ цѣль да се отърве *Левски* отъ рѣцетѣ на турското правосѣдие — въ това врѣме Ботевъ пристига отъ Браила прѣзъ Фокшанъ пѣшкомъ въ Букурещъ; при това „удърпанъ-упърпанъ, босъ, съ обрѣсната глава и брада“ — пристига въ Букурещъ да търси приближище отъ полицейскитѣ прѣслѣдвания — да търси работа политическа и публицистическа. Когато узнахме отъ биографа на Ботева, че той е пристигналъ прѣзъ януари 1873 год. въ Букурещъ, (което е вѣрно), неволно си зададохме въпроса: защо Ботевъ, който е знаелъ отъ писмата на *Левски* и отъ вѣстника на Каравелова („Свобода“), че се уреждатъ комитети въ България и Романия — защо не се е присъединилъ къмъ тѣхната программа още отъ 1869—70 год., ами се явява прѣзъ 1873 год. въ печатницата на Каравелова и иска работа — именно тогава, когато *Левски* и *Обири* бѣха арестувани, а *Кънчевъ* бѣше се вече самоубилъ? Защо не се е присъединилъ къмъ *Каравелова* и *Левски* още прѣзъ 1871 г., когато *Каравеловъ* го викаше съ писмо отъ Браила да напустне „Дума“ и се присъедини къмъ редакцията на „Свобода“? — Защо е прѣдпочелъ главатарството на *браилската шайка*, а не редакторството на „Свобода“, органа на бѣдѣщата българска революция? По нашему, централния комитетъ въ Романия, на чело *Каравелова*, и централния комитетъ въ *Българско*, на чело *Левски*, бѣха въ положение да дадатъ работа на неговото перо и хлѣбъ на гладния му стомахъ, — располагаха до толко съ печатница и хлѣбъ, до колкото бѣха нуждни Ботеву да сѣдне съ перо въ рѣка, и да искаже болкитѣ на сърцето си, и живущитѣ въ ума му принципи?

Въ VIII-и отдѣлъ биографа прѣкрасно е нарисувалъ сцената: какъ Ботевъ пѣшкомъ влиза въ Букурещъ прѣзъ януари мѣсець 1873 година. Увлѣкательно е разказалъ за обстоятелствата, които Ботевъ е прѣживѣлъ отъ първия день на неговото явявание въ Каравеловата печатница до деня, когато Каравеловъ се съгласилъ да го приеме при себе си и му далъ работа за перото, а хлѣбъ за стомаха. Отъ главатаръ на комунарската шайка Ботевъ става помощникъ-редакторъ на вѣст. „Независимость“ и въ сѣщо врѣме редакторъ-издателъ на сатирическия вѣстникъ „Будилникъ“. Био-